NY. V. GOGOL

KÁRTYÁSOK

TÖRTÉNET A RÉGMÚLT IDŐKBŐL

FORDÍTOTTA: MAKAI IMRE

SZEREPLŐK:

IHAREV: KÓNYA-ÜTŐ BENCE
UTYESITYELNIJ: PÁLFFY TIBOR
KRUGEL: MÁTRAY LÁSZLÓ
SVOHNYEV: ERDEI GÁBOR
ALEKSZEJ: FEKETE LOVAS ZSOLT
GLOV: SZAKÁCS LÁSZLÓ
GLOV JR: PIGNITZKY GELLÉRT
ZAMUHRISKIN: DERZSI DEZSŐ

RENDEZŐ: ZAKARIÁS ZALÁN

DÍSZLETTERV ÉS ZENE: CSIKI CSABA
JELMEZ: GYÖRGY ESZTER

Súgó: Gazda Szende / Ügyelő: Veress Zsóka
Fénytechnika: Ambrus Zsolt, Horváth Csaba, Vargha Zsolt
Hangtechnika: Józsi Szabolcs, Lukács Szabolcs
Díszítők: Albert-Nagy Géza, Barthalis Szabolcs, Barti István, Farkas Csaba, Gecse László, Kecskés István, Olajos Károly, Orbán István
Öltöztetők: Bartha Judit, Nyisztor Angéla / Fodrász: Győry Andrea
Kellékesek: Kocsis Olga, Kovács Ibolya / Kárpitos: László Attila
Kellékkészítő mester: Zayzon Ádám / Produkciós vezető: Dálnaki Csanád
A műsorfüzetet szerkesztette: Nagy B. Sándor / Grafika: Wanek Ferenc

Bemutató: 2020. március 4.

A színház fenntartója
Sepsiszentgyörgy
Megyei Jogú Város Tanácsa

FUNDAȚIA JÓKAINÉ LABORFALVI RÓZA ALAPÍTVÁNY

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY TÁMOGATÁSÁVAL
MINISZTERELNÖKSÉG NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG
BETHLEN GÁBOR ALAP

otpbank

KAMARA TEREM

TAMÁSI ÁRON SZÍNHÁZ 2019/2020

A
♣

Minden kártyás ember többé-kevésbé sipista (kártyacsaló, hamisjátékos). Egyenesen azért ül le kártyázni, hogy másokat ravasz fondorlatokkal tévedésbe ejtsen és tévedésben tartson, s ezzel magának anyagi hasznot biztosítson.

(...) Milyen gyakori dolog a fair-játékosoknál is, hogy egyik belepislog a másik kártyájába. Hogy direkt olyan hanyagul tartja a kártyáit, hogy azt segítő szomszédja meglássa. Hogy véletlenül leejt egy kártyát a kezéből, amivel az ellenfelét félrevezeti. Hogy úgy kever vagy emel, hogy egy kártyát megjegyezhessen magának. (...)

A nagy kártyás olyan finom tapintásra tesz szert az ujjaiban, hogy a visszájáról is megismeri a kártyát. A tapintásával megérzi, hogy mit ad le és olyan gyakorlata van a kártya fogásában, hogy pontosan megmondja, hány kártyát emelt le. Nyolcat vagy tizennégyet. S akkor tudja, hogy a zöld ász, amely alul feküdt, a kilencedik kártya lesz-e vagy a tizenötödik...

Sipistaság-e ez? Vagy vajon sipistaság-e, ha az egyik játékos higgadt, a másik ideges; az egyik józan, a másik kapatos; az egyik friss, mert éppen most kelt föl, a másik álmos, mert ilyenkor már régen aludni szokott? Bizony ezek mind jogtalan előnyök, és aki nyakra-főre kihasználja valamennyit, még mindig a legkorrektebb játékosnak tartják a társaságban.

Kálnoki Izidor:
Az ördög bibliája (1905) – részlet

♣
A

A
♦

Nyikolaj Vasziljevics Gogol (1809–1852) az orosz szépprózа és drámairodalom egyik legismertebb és legnagyobb hatású alakja, akinek életműve átmenetet képez a romantika és realizmus között, de groteszk hangvétele miatt a szürrealizmus egyik előfutárának tartják.
Sokoldalú ifjú volt: az irodalom mellett vonzotta a színészet, festészet, történelem, foglalkoztatták a közélet kérdései. Iskolái elvégzése után szentpétervári hivatalnok lett belőle, ahol megismerte a bürokrácia útvesztőit, és a kisemmizett, munkába beleszürkülő hivatalnok életét, melyet többször is feldolgozott későbbi műveiben. 1831-ben megismerkedett Puskinnal, aki segítette írói kibontakozását. Ugyanebben az évben jelent meg első novellagyűjteménye, mely egy csapásra elismert íróvá tette. 1834-ben a pétervári egyetem történelem tanszékének tanárává nevezték ki, egy évvel később azonban lemondott, és nem is lépett többé állami szolgálatba. Pétervári témájú elbeszélései *(Nyevszkij proszpekt, Az arckép, Egy őrült naplója, Az orr, A köpönyeg)* a világirodalom remekművei. 1836-ban elhagyta Oroszországot, élt Párizsban, Rómában, járt Németországban és Svájcban is. Többnyire külföldön írta fő művét, a *Holt lelkeket.* Még negyvenéves sem volt, amikor idegei felmondták a szolgálatot, és eldöntötte, hogy csak a vallásnak akar élni. Kiszakadva a valóságból bolyongott a világban, elzarándokolt Jeruzsálembe, ahonnan 1848-ban leromlott szervezettel tért végleg haza Moszkvába. Miután elégette kéziratainak többségét, mint az ördögtől való dolgokat, gyakorlatilag az éhhalálba imádkozta magát. Színpadi művei: *A revizor, Háztűznéző, Kártyások.* Ő teremtette meg az orosz irodalomban a vígjáték műfaját.

♦
A